

20 x

Een gedicht hoeft al jaren niet meer te rijmen, niet meer in het schema 4-4-3-3 verdeeld te zijn, of in acht regels waarvan 1, 4 en 7 gelijk zijn, en 2 en 8.

Iedereen mag schrijven wat hij wil, en hoe, en waar. En het gedicht nog publiceert ook, op internet of via een van de vele zelfhulp-uitgeverijen die de bundel drukken zodra iemand 'm wil kopen. En dat drukwerk ziet er nog goed uit ook.

Maar de beperking blijft lokken. Die schept een uitdaging die sommige dichters trekt. Daaruit is 'de 160' ontstaan.

De 160 – het is een dichtvorm waarbij elk gedicht bestaat uit precies 160 tekens, inclusief spaties: de maximale lengte van

één sms'je. De 160 is een 21ste eeuwse haiku die overal en altijd op een mobiele telefoon kan worden geschreven. Wie heeft er ooit nog pen en papier bij zich?

Een 160 kan gaan over liefde, dood, eenzaamheid en mobiele telefonie – eigenlijk alle thema's waarover poëzie kan gaan. Sinds enkele jaren werden duizenden 160's geschreven en op de website www.precies160.nl achtergelaten. Natuurlijk zitten er veel slechte bij: de site staat open voor iedereen. Maar elke week zijn er wel een paar aardige inzendingen, geschreven door puzzelaars, scholieren, psychiatrisch verpleegkundigen met nachtdienst en of aanstormende talenten.

En soms verschijnt er een heel goede.

De 160 heeft al ruim twee jaar een vaste plaats in NRC's ochtendkrant *nrc.next*. Van- daag in deze avondkrant: twintig voor- beelden van 160's die de afgelopen tijd zijn ingezonden via de website. Van bekende en onbekende dichters.

SOPHIE CERUTTI

▶ Bij uitgeverij Meulenhoff versche- nen twee 160-bundels: een van So- phie Cerutti, de uitvinder van dit genre, en een bloemlezing met bes- te inzendingen. Eigen sms-poëzie is welkom via www.precies160.nl.

Knip en plak me tot bloedens toe kruip mij door het slijk, huil mijn ogen uit je kop en als dat niet voldoet; pak mijn been en schop jouw grond onder me vandaan

Alexandra Anders

het bestaat niet dat wat zo dominant aanwezig onopgemerkt blijft zonder als een Engelse dominee om te vallen wrijf voorzichtig blaas zachtjes kijk het is al weg

Jaap Baselmoed

Deze ontmoetingsplaats: leeg, bevat mij. Dit tasten naar tijd, naar wederzijdse wenselijkheid, dit afspreken, afgesproken hebben: afwijzing. Deze ruimte gloeit.

Mark Boog

ik heb m'n brievenbus dichtgeplakt het stof van de versterker geblazen de gitaar ingeplugd en de roest uit de oude nummers gespeeld verwelken doen we morgen wel

Tsead Bruinja

de natuur is zo onderhand wel een beetje uitgepraat het doek dat valt voor de zoveelste keer je kruintje wordt al aardig kaal het is al lang geen zomertijd meer

Jaap Baselmoed

Je reist je eigen reis in een andere tijd langs andere steden zonder ontmoeting verliet je mijn heden waar ben je hoe herken ik je jonger jong of grijzer grijs?

Frans Bruijns

Als lust last wordt, verwijder me dan uit je telefoonboek en je inbox, uit je gekozen nummers, beantwoorde en gemiste oproepen, gemiste kansen, uit je geheugen.

Sofie Cerutti

Dat Anna haar korset 's nachts klem zet met een benen sleutel en niemand die dat ziet. Ai Anna. Blauw meisje in de smalle nacht. Bibberribbenwichtje Anna. Lach.

Eva Cox

Aan tafel zitten als aan een vraagstuk: er was iemand die vroeger de maaltijd bereidde, die net als wij of als van ons van witlof hield, die splinters scheidde.

Vicky Francken

geen water meer wat gietert het verwarrend weer ontkiem het niet ontluik, ontsluit vergiet me niet verdruipt, verdring het haar voor mijn ogen veeg mijn verdriet

Chris Pruijn

Vind je niet dat het met een flirt moet beginnen dit uit dit trilei gekomen bericht dat titi uit de piepzak slaat jouw handtas waar je mij mee zou moeten meppen

Micha Hamel

Vragen die ik tijdig heb ingeslikt: denk je vaak aan mij. Welk gesprek druk je nu weer weg. Van wie zijn die bloemen. Aan wie denk je als je niet aan mij denkt.

Ingmar Heytze

kastelein voer mij brood en dronken tot ik balorig de toog lik de borsten ontbloot de notabelen bijt en mijn handel verkwansel jouw hongerend vlees mij bevrijdt

Gerrie Hondius

Droomvrouw (ik dus) schrijft hij in het Frans, romantisch wel en ik stuur zeepbelkussen terug en bouw met een duimklik duizend luchtkastelen van virtuele trouw.

Mare Jongerius

Weet je nog hoe we op spekszolen van natte steen naar natte steen sprongen? Hoe we wankelden en elkaar vast wilden grijpen? En dat we dachten dat dat liefde was?

Peter Knipmeijer

Ik weet het niet, groeien. Net boom, komt de bijl. Als kip: een paar weken. Mens wordt niet mooier. Groeien: niet doen! Maar moet het, dan krom, richting aarde.

Anton Korteweg

Holle ogen in de coffeeshop. Iemand kent je naam, maar is vergeten waarvan. Uit jonge kelen schatert een lang lang lang lang leve het venijn dat jij ooit bezat.

Kapitein Lafbek

Ik zit nu in de trein. Langzaam tel ik af en hoop dat je nog slaapt en dit bericht niet leest. Ik wil niet horen wat je dacht, ik wil dat je me straks ontvangt.

Alfred Schaffer

Rondom mij lachten mijn demonen mij verschrikkelijk uit. Ik zag je wachten, weggaan. Ik ken mezelf, moest blijven staan Betty, tot ze zwegen en verdwenen waren.

Mustafa Stitou

boodschappenlijstje: zonnenpitbreekbrood welkomstplattegrond vriendenuitbreiding loslaatmogelijkheid persoonsverzachting verfrissingsdoekjes levensvraagantwoord

Ellen Vedder

Dag Frits A

Een m

‘B egin jij nou ha-gedoe?’ de vriend me onl me van je tegen.”

Ik zocht onger mail aan hem op daar stond het: „L moest het toegeve smet met het blik heengrijpende ha mailverkeer. Bove mails aan hem pr heffen als „Beste, maar nu had ik op het veel toffer kli moeten gebruiken.”

Wat was er in m kwellend zelfond me tot de conclus bang was geword vormelijk over te „Ha...” te gebruik een vlottere, amic Hier was niet een delijke Engelsma nee, hier kwam d bink in mij boven tot een wereldwij de communicatie open te gooien.

Er sprak ook ie en levenslust uit- wilde artikelen in samenleving.

Als je „Ha...” g geen naargestige

BLIJ

MET V BORA GOURA

RGVT

nrc.nl